

عنوان مقاله:

پتانسیل آبخوانداری در مناطق خشک به منظور کنترل سیلاب (مطالعه موردی، حوضه غرب سیستان)

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی سامانه های سطوح آبریز باران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

منصور جهان تیغ - استادیار، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی سیستان، زابل

معین جهان تیغ - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

هدف از اجرای این پژوهش شناسایی پتانسیل آبخوانداری می باشد. برای اجرای این پژوهش محدوده مورد مطالعه بر اساس نقشه های زمین شناسی فیزیوگرافی و لیتولوژی منطقه مشخص گردید و مشخص و میزان هرزآب آن محاسبه شد. نتایج نشان می دهد که میزان هرزآب های تولیدی این منطقه حدود 111440800 متر مکعب می باشد که معمولا سالانه بطور متوسط با 2-3 سیلاب همراه است. بررسی زمین شناسی منطقه نشان می دهد که واحدهای زمین شناسی حوضه شامل ماتریکس سرپانتینی، مخروط افکنه جوان، پهنه های گراولی، پادگانه ها، سنگ آهک، بیوکلاست نازک لایه، توربیدیت های آتشفشان آواری، توف و سنگ آهک، آبرفت های ریز، رسوبات رودخانه ای، سنگ آهک بیوکلاستی، پهنه های گلی، سنگ آهک جریان تلاطمی، بیومیکریت، پادگانه هایی از ماسه و گراول، توربیدیت های آتشفشان آواری، توف و سنگ آهک، جریان پریدوتیت، نهشته های سیلابی، آبرفت های سخت نشده، کنگلومرا و آوارپه های ریزدانه با سخت شدگی ضعیف، فیلیت، بلوکهای حاوی ماتریکس پلیتی، گل سنگ کربناته و شیل، ماسه سنگ، شیل کربناته، گری وک آتشفشانی، توف، پهنه های تخت بازالت آندزیتی، افیکرینات، مارل، ژیبس قرمز، مقدار جزئی سنگ آهک، جریان آندزیت و دریاچه می باشد. بنابراین با توجه به شیب پایین منطقه و مناسب بودن وضعیت زمین شناسی منطقه، حدود 1000 هکتار از عرصه های این حوضه مستعد انجام عملیات آبخوانداری می باشد که سهم بسزایی در کنترل و بهره برداری از سیلاب منطقه دارد.

کلمات کلیدی:

کنترل سیلاب، عملیات آبخوانداری، سیستان، مخروط افکنه جوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/739014>

